

INSPIRATIE - 11 november 2017

ds. Willem Smouter is voorzitter van de Landelijke Vergadering van de NGK.

Hartelijk welkom, broeders en zusters van hetzelfde huis.

Ik ben intens dankbaar dat we hier samen mogen zijn in deze eerste gezamenlijke vergadering van onze beide kerken.

Vandaag zal er zeker tijd zijn om terug te kijken naar een verleden met veel pijn, maar we beginnen met omhoog kijken, naar onze hemelse Vader.

Dat doen we met de lezing uit Efeze 3:

14 Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, 15 naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, 16 opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, 17 opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, 18 zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, 19 en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

20 Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, 21 Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen.

In dit Schriftgedeelte nodigt iedere zin uit om er nader op in te gaan voor onze situatie. Maar ik sta nu eerst stil bij het slotwoord, vs 21: *“aan God komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus”*. Ik herinner me hoe mijn vader, predikant in Breda, deze zin weergaf als: *“God moge veel eer inleggen met de kerk en met Christus Jezus”*. Hij wees er dan op wat een onvoorstelbaar hoog gegrepen gebed dit is. Je kunt je goed voorstellen dat de apostel zegt: *“God moge veel eer inleggen met zijn geliefde Zoon”*. Maar er staat: *“met de kerk en met zijn Zoon”*, en dat in één adem!

Er zijn twee manieren waarop je dit gebed kapot kunt maken: de eerste is om te zeggen: natuurlijk, de kerk en de Zoon, daar kun je samen eer mee inleggen voor God. Alsof dat vanzelf spreekt! De tweede manier om het gebed kapot te maken is om het weg te honen: het mocht wat, die kerk met al zijn gedoe en met de ruzies die er telkens zijn.

De enige manier om deel te nemen aan dit gebed is om net als Paulus op de knieën gaan, en te bidden dat God ons innerlijk wezen door zijn Geest kracht en sterkte wil geven, “geworteld en gegrondvest in de liefde”.

Paulus haalt hier twee beelden door elkaar: het beeld van een boom die groeit met stevige wortels en het beeld van een huis dat gebouwd wordt op een vast fundament. Het beeld dus van groei en het beeld van bouwen. Zoals u weet doet de apostel dat wel vaker, hij zegt ook: “*Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij*” en meer van die uitdrukkingen.

Weet u, ‘groeien’ is misschien een Nederlands Gereformeerd beeld. Van veel kanten werd mij geadviseerd: eenheid is mooi maar laat het alsjeblieft gewoon vanzelf groeien. Laat het gewoon gebeuren. En dan is bouwen misschien meer een vrijgemaakt beeld. Als je in geloof en vertrouwen er voor gaat dan kun je samen bouwen voor Gods Koninkrijk. In geloof de hand aan de ploeg slaan en zo samen bouwen aan Gods kerk. En de apostel zou zeggen: je hebt allebei gelijk, en u schiet allebei te kort.

Want het is niet alleen laat het maar groeien, maar het is ook onze verantwoordelijkheid. En het is niet alleen bouwen, maar laat het ook gewoon over aan de groei, zoals geschreven staat dat de boer het graan ziet opkomen “*zonder dat hij zelf weet hoe*”. Wij hebben daarin elkaar nodig; dat is niet slechts een warme gedachte maar het is de realiteit: hierin hebben wij elkaar nodig, om te bouwen en te laten groeien.

Het gaat natuurlijk niet alleen om een verschil in stijl, maar veel belangrijker is nog waar je het samen vandaan haalt. Waar je wortels liggen en waar je samen op bouwt. Er staat dat we “*geworteld en gegrond in de liefde*” blijven. Welke liefde zou daarmee bedoel zijn? De liefde van ons voor elkaar, die ik duidelijk geproefd heb op deze dag? Dat zou ik niet doen, probeer maar niet hier op te bouwen of hier je voeding uit te halen. Want het is een prachtige dag, maar er komen gegarandeerd ook nog weer problemen en gedoe. Zouden we dan moeten zeggen: het is onze liefde tot God die ons verbindt en waarin we elkaar vandaag herkennen en waardoor we nu aan de slag kunnen. Ik denk dat Paulus zelfs dat niet bedoelt. De wortel en het fundament van de kerk is Gods liefde voor ons, voor verloren mensen. En aan het begin van deze vergadering bid ik dat we het daar steeds zullen halen en daarop bouwen.

Willem Smouter